Okoř

(neznámý)

	D A/ D
1.	Na Okoř je cesta jako žádná ze sta, vroubená je stromama.
	D A7 D
	Když jdu po ní v létě samoten ve světě, sotva pletu nohama.
	G D E A7
	Na konci té cesty trnité stojí krčma jako hrad,
	D A7 D
	tam zapadli trampi, (tam se trampi sešli,) hladoví a sešlí, začli sobě notovat
	D A7 D A7 D
R:	Na hradě Okoři světla už nehoří, Bílá paní šla už dávno spát.
	D A7 D A7 D
	Ona měla ve zvyku podle svého budíku o půlnoci chodit strašívat.
	G D E A7
	Od těch dob, co jsou tam trampové, nesmí z hradu pryč,
	D A7 D A7 D
	a tak dole v podhradí se šerifem dovádí, on ji sebral od komnaty klíč.
	, ,

2. Jednoho dne z rána roznesla se zpráva, že byl Okoř vykraden.

Nikdo neví dodnes, kdo to tenkrát odnes, nikdo nebyl dopaden.

Šerif hrál celou noc mariáš s Bílou paní v kostnici,

místo, aby hlídal, zuřivě ji líbal, dostal z toho zimnici.

R: